

PRAWDA-KRZYŻ-WYZWOLENIE

DNI WSPÓLNOTY 2021/22

I. Powakacyjny Dzień Wspólnoty

Temat roku formacyjnego: Prawda-Krzyż-Wyzwolenie w szczególny sposób zwraca uwagę na zagadnienia związane z zaangażowaniem Nowego Człowieka, który powinien brać aktywny udział w życiu społecznym. Współtworzenie Nowej Kultury opartej na wartościach prawdy i wolności staje się zadaniem dla każdego, kto identyfikuje się z ideałami Ruchu Światło-Życie. Pierwszy, powakacyjny Dzień Wspólnoty ma wprowadzić w temat, ukazać jego aktualność, a także pomóc w tworzeniu wizji pracy w ciągu roku na różnych poziomach zaangażowania. Jest on również okazją do odbudowania relacji i ukazania całościowej wizji programu Prawda-Krzyż-Wyzwolenie w czasie naznaczonym pandemią i jej skutkami.

1. Dzień Wspólnoty Moderatorów

W tym roku formacyjnym w ramach materiałów na Dni Wspólnoty Moderatorów będziemy umieszczali głównie propozycje tekstów mające skłonić do wspólnej refleksji nad wybranym zagadnieniem. Można je zaprezentować w ramach katechezy lub zaproponować uczestnikom, by zapoznali się z nimi samodzielnie.

W czasie Powakacyjnego Dnia Wspólnoty podejmiemy pytanie o aktualność propozycji formacyjnej Ruchu Światło-Życie. Zarówno w kręgach "oazowych" jak i poza nimi wielokrotnie spotykamy się z pytaniami o obecny i przyszły kształt Ruchu. Mamy świadomość zmieniającego się świata, w którym posługujemy, stąd potrzeba ciągłego rozeznawania i wsłuchiwania się w głos Ducha, który nas prowadzi.

Proponowane artykuły w większości celowo zaczerpnięte są od autorów spoza Ruchu (poza ostatnim), by ukazać inną perspektywę niż ta, z którą się spotykamy w "naszym" gronie. Według uznania można skorzystać z wszystkich tekstów lub wybrać niektóre z nich.

a) Modlitwa

Godzina liturgiczna adekwatna do pory dnia.

b) Dzielenie się w oparciu o zaproponowane teksty:

<https://deon.pl/czytelnia/ksiazki/co-czeka-oaze-dziedzictwo-ksiedza-blachnickiego,1204541>

<https://www.ekai.pl/o-wojciech-surowka-op-czekamy-na-nowego-blachnickiego/>

<https://www.gosc.pl/doc/6744791.Nowy-Blachnicki-dla-pokolenia-klikaczy>

<https://stacja7.pl/ludzie/ponadczasowy-franciszek-blachnicki/>

Przed jakimi wyzwaniem stoi dziś Ruch Światło-Życie? Co jest aktualne, a co wymaga nowego podejścia?

Które spostrzeżenia są w naszym przekonaniu szczególnie ważne (a które może są błędne)? Jakie są najpilniejsze zadania na rozpoczynający się rok formacyjny w naszym rejonie (diecezji)?

c) Modlitwa

W. Danielski, Codzienne zjednoczenie się kapłana z Chrystusem Sługą

Panie, Jezu Chryste, mój jedyny mistrzu, który Mnie wezwałeś już w łonie matki, pociągnąłeś za sobą, uczyniłeś swoim umiłowanym uczniem i doprowadziłeś do tej chwili trwania w świętym powołaniu.

Ty z miłości ku Ojcu, w Duchu Świętym, uniżyłeś się posłuszny Jego woli, wyzbyłeś się wszystkiego aż po śmierć krzyżową i zostałeś wywyższony w chwale Zmartwychwstania.

Przyjmij także dzisiaj mnie całego na służbę, abym wstępował coraz doskonalej w Twoje ślady. Z miłości ku Tobie, dla zbawienia Braci, moich bliskich i całego świata – przyjmuję mój krzyż: służby, trudu i cierpienia dzisiejszych z wiarą i nadzieją, że przez to wszystko mogę okazać się Twoim sługą, i nawet w tym, co niepomyślne i nieudane, mogę być uczestnikiem Twojego zbawczego krzyża i Twojego zwycięstwa.

Zwyciężaj we mnie nad moim egoizmem, ambicją i samowolą. Prowadź mnie tylko Twoją drogą. Nie daj mi tracić czas i siły na to, co nie byłoby Twoją wolą, wedle której prowadzisz mnie do pełni zbawienia i życia, jak doprowadziłeś oddaną Ci całkowicie Służebnicę Pańską, Maryję, Twoją Matkę.

Nie daj mi unikać zadań będących próbą mojej słabości, ale daj podjąć je wraz z wiarą i nadzieją, że to Duch Święty mnie do nich namaścił i posłał.

Nie daj, abym uciekał od ludzi, którzy mnie potrzebują, ani zajmował sobą ludzi, których ja potrzebuję. Spraw, abym im służył z wielkodusznym poświęceniem jako samemu Tobie, który w nich do mnie przychodzisz i abym był dla nich, świadomie i mądrze, znakiem Twojej obecności i Twojej nieskończonej miłości pragnącej wyzwolenia.

Nie daj mi nade wszystko oderwać się od Ciebie, który w tym wszystkim na moje współdziałanie czekasz.

Zachowaj mnie mocą Twojego Ducha w miłości Twojej aż do końca, przez wierny udział w Twojej "nieustannej modlitwie" i Eucharystycznej Ofierze, ofierze całego siebie dla Ojca z Tobą w Duchu Świętym. Amen.

2. Dzień Wspólnoty Animatorów i Diakonii

Dość powszechne są głosy, że po ograniczeniach związanych z pandemią (a może w tymczasowym poluzowaniu obostrzeń?) potrzeba teraz nowej energii, inicjatyw, działania... Są to z pewnością postulaty uzasadnione. Powakacyjny Dzień Wspólnoty Animatorów jest okazją, by zastanowić się, jak podjąć to wezwanie w realiach, w jakich żyją nasze wspólnoty, żeby nie "przespać" momentu, gdy otwierają się przynajmniej niektóre możliwości, by pytać, co konkretnie my możemy zrobić - i by dzielić się inspiracjami.

a) Zawiązanie wspólnoty i modlitwa

Wezwanie Ducha Świętego - modlitwa spontaniczna

b) Katecheza

W nawiązaniu do Orędzia na Światowy Dzień Misyjny 2021 r. Papieża Franciszka:

https://www.vatican.va/content/francesco/pl/messages/missions/documents/papa-francesco_20210106_giornata-missionaria2021.html

- Hasło roku: Prawda-Krzyż-Wyzwolenie zachęca nas do wyjścia poza własne grono, moją grupę i wspólnotę. Pierwotnie jako program "polskiej teologii wyzwolenia" miał wskazać, że jesteśmy wezwani, by w duchu Ewangelii przemieniać świat, angażować się dla dobra wspólnego.
- Za tydzień (17 października) obchodzimy Światowy Dzień Misyjny. Papież Franciszek w orędziu na ten dzień przypomina nam, że przyjaźń z Jezusem rodzi wdzięczność i zdumienie, którego nie można zostawić dla siebie: "Nie możemy nie mówić tego, cośmy widzieli i słyszeli" (Dz 4,20).
- Jesteśmy wezwani do dzielenia się wiarą, do niesienia Jezusa wszędzie i wszystkim. Całe nasze życie, przeniknięte Jego obecnością, staje się świadectwem i znakiem dla innych. Ważne, by widzieć tu różnorodne zadania: nieść wiarę, a więc prowadzić do spotkania z Jezusem, do przyjęcia Go jako Pana i Zbawiciela; nieść miłość, czyli służyć na wzór Jezusa i być w szczególny sposób otwartym na potrzebujących; nieść nadzieję, ukazując moc Jezusa Zmartwychwstałego i Jego zwycięstwo nad grzechem, złem i śmiercią.
- Wśród różnych naszych zaangażowań to musi być priorytet. "Kościół jest dla ewangelizacji", a więc potrzeba naszego zaangażowania - osobistego, a także wspólnotowego. Żadna wspólnota czy krąg Domowego Kościoła nie jest tylko dla siebie, potrzeba naszej otwartości i służby.
- Wciąż aktualne jest wezwanie do "nawrócenia pastoralnego", a więc skierowania naszych działań i naszej troski nie tylko na tych, którzy są (jeszcze) z nami, ale na tych, którzy są "poza", być może nie poznali jeszcze Jezusa albo się pogubili. Szczególną uwagę należy skierować na tych właśnie, którzy są "na obrzeżach".
- Teraz jest ważny czas, kiedy trzeba podjąć misję - właśnie w tych warunkach i tych trudnościach; teraz jest to szczególnie naglące i potrzebne.

c) Namiot spotkania

Dz 4,1-21

"Nie możemy nie mówić tego, cośmy widzieli i słyszeli"

- Które Boże działanie (szczególnie w ostatnim czasie) wywołuje we mnie zdumienie, wdzięczność, ożywia, wywołuje zdolność prorokowania rozumianego jako głoszenia światu nadziei, miłości Bożej?
- Jak dzielę się tym, co noszę w swoim sercu (łaskami otrzymanymi od Boga np. na drodze Ruchu, rekolekcjach, na modlitwie, Eucharystii...)
- Czy nie ulegam pokusie zamknięcia się w swojej rodzinie, grupie, wspólnocie? Co popycha mnie, by iść i głosić Jezusa każdemu?
- Jak wygląda moje świadectwo w codzienności?
- Kiedy w ostatnim czasie dałem świadectwo? Jakie były tego owoce?
- Jak często modlę się o moc Ducha Świętego do dawania świadectwa?

d) Spotkania w grupach

Modlitwa

Widzieć:

- Co w czasie pandemii było / jest dla nas szczególną trudnością? Co szczególną szansą czy błogosławieństwem? Jak ten czas nas zmienił?
- Jak ten czas wpłynął na nasze grupy i wspólnoty? Jakie dostrzegamy zmiany?
- Jak wyglądały tegoroczne rekolekcje? Co szczególnie zwróciło naszą uwagę?

Ważne, by w miarę możliwości dostrzec nie tylko trudności (choć z pewnością ich nie brakuje), ale także pewne szanse i nowe możliwości. Staramy się opierać raczej na naszym doświadczeniu niż na przekazach medialnych.

Osądzić:

Z orędzia Papieża Franciszka na Światowy Dzień Misyjny:

Historia ewangelizacji rozpoczyna się od namiętnego poszukiwania Pana, który powołuje i chce nawiązać dialog przyjaźni z każdą osobą, gdziekolwiek by się ona znajdowała (por. J 15, 12-17). Apostołowie mówią nam o tym jako pierwsi, pamiętając nawet dzień i godzinę, kiedy Go spotkali: „Było to około czwartej po południu” (J 1, 39). Przyjaźń z Panem, to, że widzieli Go uzdrawiającego chorych, jedzącego z grzesznikami, karmiącego głodnych, podchodzącego do wykluczonych, dotykającego nieczystych, utożsamiającego się z potrzebującymi, zapraszającego do błogosławieństw, uczącego w nowy, pełen władzy sposób, pozostawia niezatarte piętno, zdolne wzbudzać zadziwienie oraz wylewną i bezinteresowną radość, której nie można powstrzymać. Jak powiedział prorok Jeremiasz, doświadczenie to jest płonącym ogniem Jego czynnej obecności w naszych sercach, która przynagla nas do misji, nawet jeśli czasami wiąże się z poświęceniami i niezrozumieniem innych (por. 20, 7-9). Miłość jest zawsze dynamiczna i pobudza nas, by dzielić się najpiękniejszą wieścią, będącą źródłem nadziei: „znaleźliśmy Mesjasza” (J 1, 41).

Rozmowa:

- Jakie doświadczenia spotkania, przyjaźni z Panem są w nas szczególnie żywe? Kiedy doświadczyliśmy i doświadczamy Jego miłości?
- Jak to wpływa na nasz zapał ewangelizacyjny, na nasze pragnienie, by prowadzić innych do Jezusa?

Z orędzia Papieża Franciszka na Światowy Dzień Misyjny:

"Sytuacja pandemii uwypukliła i powiększyła cierpienie, samotność, ubóstwo i niesprawiedliwość, z powodu których tak wielu już cierpiało, a także zdemaskowała nasze fałszywe bezpieczeństwo oraz rozdrobnienie i polaryzację, które po cichu nas rozdierają. Osoby najbardziej wrażliwe i podatne na zagrożenia jeszcze bardziej odczuły swoją własną bezradność i kruchość. Doświadczyliśmy przygnębienia, rozczarowania, zmęczenia, i nawet naszym spojrzeniem mogło zawładnąć konformistyczne rozgoryczenie, które odbiera nadzieję. My jednak „nie głosimy siebie samych, lecz Chrystusa Jezusa jako Pana, a nas — jako sługi wasze przez Jezusa” (2 Kor 4, 5). Z tego powodu w naszych wspólnotach i w naszych rodzinach rozbrzmiewa Słowo życia, które odbija się echem w naszych sercach i mówi nam: „Nie ma Go tutaj, zmartwychwstał” (Łk 24, 6); Słowo nadziei, które przełamuje wszelki determinizm, a tym, którzy pozwalają się dotknąć, daje wolność i odwagę konieczną, aby powstać i twórczo poszukiwać wszelkich możliwych sposobów przeżywania współczucia,

„sakramentaliów” bliskości Boga względem nas, Boga, który nikogo nie porzuca na skraju drogi. W tym czasie pandemii, w obliczu pokusy ukrywania i usprawiedliwiania obojętności i apatii w imię zdrowego dystansu społecznego, istnieje pilna potrzeba misji współczucia zdolnej uczynić z niezbędnego dystansu miejsce spotkania, opieki i promocji” (...) Dzisiaj Jezus potrzebuje serc, zdolnych do przeżywania powołania jako prawdziwej historii miłosnej, sprawiającej, że wychodzą na obrzeża świata i stają się posłańcami i narzędziami współczucia. I jest to powołanie, które kieruje On do wszystkich, choć nie w ten sam sposób. Pamiętamy, że są obrzeża, które są blisko nas, w centrum miasta, lub w naszych własnych rodzinach. Istnieje również aspekt powszechnej otwartości miłości, który nie jest geograficzny, lecz egzystencjalny. Zawsze, ale szczególnie w obecnych czasach pandemii, ważne jest, aby zwiększać naszą codzienną zdolność do poszerzania kręgu, docierania do tych, którzy spontanicznie nie jawią się jako część „mojego świata zainteresowań” chociaż są blisko nas (por. Enc. [Fratelli tutti](#), 97). Życ misją, to mieć odwagę pielęgnować te same uczucia, co Jezus Chrystus i wierzyć wraz z Nim, że ten, kto jest obok mnie, jest także moim bratem i siostrą.

Rozmowa:

- Do czego zachęca nas Papież? Jakie widzi szczególne zadanie dla nas i dla naszych wspólnot? Jak zrealizować te wezwania w praktyce?
- Gdzie możemy zobaczyć nasze “obrzeża”; osoby, które nie jawią się jako część “mojego świata zainteresowań” chociaż są blisko nas? Jakie podjąć kroki, by tam dotrzeć?

Działać:

Każdy czas ma swoje wyzwania i swoje błogosławieństwa. Także teraz Pan nas posyła, byśmy w tych warunkach, z tymi możliwościami podjęli Jego misję. Wydaje się, że w tym roku powinna nam towarzyszyć szczególna gorliwość, zapał i pomysłowość, by to, co możliwe, zostało podjęte.

- Jakie widzimy szczególne zadania stojące przed nami w tym roku formacyjnym?
- Co powinno wybrzmieć w mojej posłudze animatorskiej, wobec mojej grupy, kręgu, diakonii?
- Na co chcemy zwrócić uwagę jako wspólnoty?
- W co włączyć się lub co zorganizować na poziomie rejonu czy diecezji?

Modlitwa:

Różaniec z dopowiedzeniami - tajemnica Wniebowstąpienia Jezusa

e) Eucharystia

f) Sprawy bieżące

Ogłoszenia z rejonu, diecezji...

g) Modlitwa

O beatyfikację Czcigodne Sługi Bożego ks. Franciszka Blachnickiego

3. Dzień Wspólnoty Ruchu Światło-Życie

Powakacyjny Dzień Wspólnoty będzie okazją, by wprowadzić w temat roku: Prawda-Krzyż-Wyzwolenie (szczególnie w ramach katechezy), a zarazem by wrócić do postaci Czcigodnego Sługi Bożego ks. Franciszka Blachnickiego w setną rocznicę jego urodzin. W kolejnym roku naznaczonym pandemią szczególnie ważne jest docenienie wartości spotkania, dlatego też w miejsce spotkań w grupach proponujemy czas dla Wspólnoty (na kształt rekolekcyjnych "pogodnych wieczorów"), który nie tracąc wymiaru formacyjnego, będzie także okazją do budowania jedności.

a) Zawiązanie wspólnoty i modlitwa

Wezwanie Ducha Świętego; przywitanie poszczególnych Oaz.

b) Świadczenia

W zależności od ilości i specyfiki uczestników zapraszamy do podzielenia się świadectwem z przeżytych Oaz wakacyjnych przedstawicieli poszczególnych gałęzi Ruchu (dzieci - młodzież - dorośli - rodziny - kapłan...) lub poszczególnych stopni, szczególnie jeśli Oazy były przeżywane w różnych miejscach i nie było możliwości spotkania na Dniach Wspólnoty w czasie rekolekcji. Należy jednak zwrócić uwagę, by ilość i długość świadectw nie była nużąca dla uczestników.

c) Myśli do katechezy

Warto zapoznać się z referatem programowym Moderатора Generalnego:

<https://www.oaza.pl/wp-content/uploads/46.KO-referat-programowy.pdf>

- Rozpoczynamy nowy rok formacyjny. Od Centralnej Oazy Matki koncentrujemy się wokół hasła Prawda-Krzyż-Wyzwolenie. Te trzy słowa streszczają główne idee jednego z najdojrzalszych dzieł ks. Franciszka Blachnickiego: programu, który można nazwać "Polską teologią wyzwolenia".
- Historyczne początki tego programu związane są z czasem schyłku komuny w naszym kraju (w szczególności lata 1979-1984) i z projektem Chrześcijańskiej Służby Wyzwolenia Narodów; choć nie jest on formalnie częścią Ruchu Światło-Życie, jest rzeczywistością szerszą, bardziej otwartą, to jednak "oazowicze" byli pierwszymi zaproszonymi do udziału w nim (na podobnej zasadzie jak w dziele Krucjaty Wyzwolenia Człowieka).
- Trzeba zaznaczyć, że hasło roku Prawda-Krzyż-Wyzwolenie (zapisywane także Prawda † Wyzwolenie) to nie trzy niezależne rzeczywistości, ale jedna całość, podobnie jak w nazwie Ruchu Światło-Życie, gdzie znak myślnika ma łączyć, nie jest równoznaczny z zestawieniem kolejnych słów ze spójnikiem "i".
- Mimo upływu lat, program Prawda-Krzyż-Wyzwolenie pozostaje nadal aktualnym wezwaniem; jest przede wszystkim zaproszeniem skierowanym do nas, wierzących, byśmy inspirowani wiarą i prowadzeni przez Ducha Świętego uczestniczyli w życiu społecznym i brali za nie odpowiedzialność.
- To zadanie podejmujemy z jednej strony świadomi, jak bardzo dziś, w świecie podzielonym, często zagubionym i naznaczonym złem, "sprawy wspólne" potrzebują naszej troski i światła Ewangelii, z drugiej - wciąż żyjący w cieniu pandemii, która nadwyrężyła wiele relacji i pokazała, jak bardzo ważne jest ciągle troszczenie się o nie.

- Punktem wyjścia do działania na rzecz dobra wspólnego jest przyjęcie prawdy. Przynosi ją światło rozumu i sumienia, Słowo Boże, a w końcu sam Jezus, który jest Prawdą. Poznawanie prawdy, przeciwstawianie się kłamstwu i manipulacji, pogłębiona refleksja czy umiłowanie mądrości są szczególnie ważne w świecie, gdzie zasypywani ogromem informacji nie znajdujemy nieraz przestrzeni na pytanie o to, co naprawdę ważne. W szczególny sposób potrzebne jest przyjęcie prawy o człowieku: stworzonym na obraz i podobieństwo Boga, odkupionym krwią Jezusa i uświęconym Duchem Świętym; o człowieku, który jest grzesznikiem i potrzebuje nawrócenia, ale zarazem jest umiłowanym Dzieckiem Bożym i nie powinien godzić się na żadną niewolę, szczególnie wewnętrzną.
- Krzyż ukazuje drogę, bo nieraz wierność prawdzie nie jest łatwa i wymaga ofiary. Równocześnie krzyż jest programem: idąc za Jezusem podążamy drogami miłości i wszelkie starania, słowa i działania mają wynikać z miłości i troski, także względem tych, którzy myślą inaczej, przeciwstawiają się nam, a nawet chcą z nami walczyć. Podobnie jak w dziele Krucjaty, ostatecznym celem nie jest pokonanie wroga, ale pomoc człowiekowi w potrzebie. W końcu krzyż przypomina, że prawdziwe wyzwolenie możliwe jest jedynie dzięki Jezusowi i Jego dziełu zbawienia.
- W końcu wolność, która nie może być rozumiana jako samowola, ale niezmiennie związana z prawdą: człowiek wolny to ostatecznie ten, który poznał prawdę i podporządkował jej swoje życie. Równocześnie wolność zawsze widzi w drugim człowieku osobę - brata, a w związku z tym wyraża się w miłości.
- W czasie kolejnych Dni Wspólnoty będziemy wracali do poszczególnych części hasła, ważne jednak, żebyśmy wciąż mieli w świadomości całość.

d) Namiot spotkania

Ps 40, 5-13

5 Szczęśliwy mąż, który złożył

swą nadzieję w Panu,

a nie idzie za pyszałkami

i za zwolennikami kłamstwa

6 Wiele Ty uczyniłeś

swych cudów, Panie, Boże mój,

a w zamiarach Twoich wobec nas

nikt Ci nie dorówna.

I gdybym chciał je wyrazić i opowiedzieć,

będzie ich więcej niżby można zliczyć.

7 Nie chciałeś ofiary krwawej ani obiaty,

lecz otwarłeś mi uszy;

całopalenia i zertwy za grzech nie żądałeś.

8 Wtedy powiedziałem: «Oto przychodzę;

w zwoju księgi o mnie napisano:

9 Jest moją radością, mój Boże, czynić Twoją wolę,

a Prawo Twoje mieszka w moim wnętrzu».

10 Głosiłem Twoją sprawiedliwość w wielkim zgromadzeniu;

oto nie powściągałem warg moich - Ty wiesz, o Panie.

11 Sprawiedliwości Twojej nie kryłem w głębi serca.

Głosiłem Twoją wierność i pomoc.
Nie tałem Twej łaski ani Twej wierności
przed wielkim zgromadzeniem.
12 A Ty, o Panie, nie wstrzymuj
wobec mnie Twego miłosierdzia;
łaska Twa i wierność
niech mnie zawsze strzegą!
13 Otoczyły mnie bowiem nieszczęścia,
których nie ma liczby,
winy moje mnie ogarnęły,
a gdybym mógł je widzieć,
byłyby liczniejsze niż włosy na mej głowie,
więc we mnie serce ustaje.

Ks. F. Blachnicki, "Wielkich dzieł Boga nie zapominajmy" (fragm.)

Pamięć jest bardzo ważnym przymiotem naszej wiary. Wiara się doskonali poprzez dobrą pamięć, ponieważ przedmiotem wiary jest nie tylko Bóg w swoim istnieniu, ale również Bóg w swoim działaniu. (...) Pamięć o działaniu Bożym powinna być pielęgnowana zarówno w życiu każdego wierzącego, jak i w życiu wspólnot powstających w Kościele. Życie każdego z nas jest dziełem Bożym, ale także powstanie wspólnoty w Kościele jest dziełem Bożym, dziełem Boga zaplanowanym, zamierzonym, i przez Boga zrealizowanym właśnie w historii, w czasie. Dlatego każdy z nas musi od czasu do czasu sięgać pamięcią wstecz, przypominać sobie swoje życie i działanie w nim Opatrzności Bożej.

- Jak często w mojej modlitwie jest obecne dziękczynienie?
- Czy pielęgnuję w sobie pamięć o dziełach Bożej Opatrzności w moim życiu? Jakie Boże działanie rodzi moją szczególną wdzięczność?
- Za jakie łaski otrzymane na drogach Ruch Światło-Życie w szczególny sposób chcę podziękować? Czy jestem wdzięczny za ks. Franciszka Blachnickiego, jego życie i dzieło? Co w szczególny sposób zwraca moją uwagę?

e) Eucharystia

f) Czas dla Wspólnoty

Uczestnicy Dnia Wspólnoty, podzieleni na mniejsze grupy, będą odkrywać życie i duchowość ks. Franciszka Blachnickiego. Czas dla Wspólnoty składa się z 3 części – quizu, historii „prawda/fałsz” i zadania na kreatywność. Konspekt dostępny pod adresem ryszard.pietka@gmail.com.

W miarę możliwości można zaproponować inne zajęcia i zabawy wspólnotowe.